

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ
ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΚΟΥΣΙΑΣ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑΣ (Ν. 3869/2010)

Αριθμός απόφασης: 4470 / 2014

(Αριθμός έκθεσης κατάθεσης έφεσης: 7658/25.10.2013)

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΑ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Κυριακή Β. Κοκκινάκη, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου της Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Πειραιά.

Συνεδρίασε, δημόσια, στο ακροατήριό του στις 23 Σεπτεμβρίου του έτους 2014, με την παρουσία και της Γραμματέως, Βασιλική Νιώτη, για να δικάσει την έφεση κατά της με αριθμό 197/2013 απόφασης του Ειρηνοδικείου Πειραιά, που εκδόθηκε κατά την εκούσια δικαιοδοσία, μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΚΚΑΛΟΥΣΑΣ: Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" (πρώην με την επωνυμία "Τράπεζα EFG EUROBANK ERGASIAS Ανώνυμη Εταιρεία" [ΦΕΚ Α.Ε. και Ε.Π.Ε. 8195/3.8.2012]) και το διακριτικό τίτλο "EUROBANK ERGASIAS", που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Όθωνος, αρ. 8) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της,

η οποία κατέθεσε εμπρόθεσμα έγγραφες προτάσεις και προσκόμισε το με αριθμό Α008117 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του Δ.Σ.Π..

ΤΩΝ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ: 1)

ο οποίος παραστάθηκε στο Δικαστήριο μετά του

πληρεξούσιου δικηγόρου του, Μιχαήλ Κούβαρη, δικηγόρου Αθηνών (με Α.Μ. Δ.Σ.Α.: 31778), ο οποίος κατάθεσε εμπρόθεσμα έγγραφες προτάσεις και προσκόμισε το με αριθμό Π0242714 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του Δ.Σ.Α., 2) Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.", που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Ελευθ. Βενιζέλου αριθμ. 23) και τελεί υπό ειδική εκκαθάριση και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο, ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, 3) Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.", που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αμερικής αριθμ. 4) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της :

η οποία κατέθεσε εμπρόθεσμα έγγραφες προτάσεις και προσκόμισε το με αριθμό Α008312 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του Δ.Σ.Π., 4) Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ MILLENIUM BANK Α.Ε.", που εδρεύει στην Αθήνα (Λεωφόρος Συγγρού αριθμ. 182) και, ήδη, της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.", που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αμερικής αριθμ. 4) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία υποκαταστάθηκε στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της ως άνω εταιρείας, ως καθολική διάδοχος αυτής, η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια της ίδιας ως άνω πληρεξούσιας δικηγόρου της,

5) Της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία "CITIBANK INTERNATIONAL PLC", που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Όθωνος αριθμ. 8) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία δεν παραστάθηκε στο Δικαστήριο, ούτε εκπροσωπήθηκε από πληρεξούσιο δικηγόρο, και 6) της Ανώνυμης Τραπεζικής Εταιρείας με την επωνυμία "ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.", που εδρεύει στην Αθήνα (οδός Αιόλου αριθμ. 86) και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία παραστάθηκε στο Δικαστήριο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της,

ι, η οποία κατάθεσε εμπρόθεσμα έγγραφες προτάσεις και προσκόμισε το με αριθμό Α008269 γραμμάτιο προκαταβολής εισφορών του Δ.Σ.Π..

Ο πρώτος εφεσίβλητος άσκησε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Πειραιά την από 19.5.2011 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 201/7.6.2011 αίτησή του περί υπαγωγής του στις διατάξεις του ν. 3869/2010 και, ειδικότερα, περί ρύθμισης των οφειλών του προς την εκκαλούσα πιστώτριά του και προς τις λοιπές εφεσίβλητες πιστώτριάς του και ζήτησε να γίνει αυτή δεκτή. Το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, με τη με αριθμό 197/2013 απόφασή του, δέχτηκε την αίτηση αυτή κατά ένα μέρος της ως ουσιαστικά

βάσιμη. Ήδη, η ως άνω εκκαλούσα, με την από 24.10.2013 και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 7658/25.10.2013 έφεσή της, την οποία (έφεση) απηύθυνε στο Δικαστήριο αυτό και κατέθεσε στη Γραμματεία του Ειρηνοδικείου Πειραιά με αριθμό καταχώρησης στο σχετικό βιβλίο εφέσεων 179/25.10.2013, και η οποία (έφεση) γράφτηκε στο πινάκιο και η συζήτησή της προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο της 14^{ης}.1.2014, οπότε η συζήτησή της αναβλήθηκε για τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, προσβάλλει την απόφαση αυτή, ζητώντας την εξαφάνισή της και την απόρριψη της ως άνω αίτησης στο σύνολό της.

Κατά τη σημερινή δημόσια συζήτηση της υπόθεσης, κατά τη δικάσιμο, που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας, και την εκφώνησή της από τη σειρά του οικείου πινακίου, οι διάδικοι παραστάθηκαν, όπως αναφέρεται ανωτέρω και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, αφού αναφέρθηκαν στην έφεση και στις έγγραφες προτάσεις τους, ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις προτάσεις, τις οποίες κατέθεσαν.

**ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ**

Από τις προσκομιζόμενες με επίκληση υπ' αριθμ. 8011^Ε/12.12.2013 και 8007^Ε/12.12.2013 εκθέσεις επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Πρωτοδικείο Αθηνών, Νικολάου Απ. Σταυρόπουλου, προκύπτει ότι ακριβή επικυρωμένα αντίγραφα της κρινόμενης από 24.10.2013 (και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 7658/25.10.2013) έφεσης με την κάτω από αυτήν πράξη για τον προσδιορισμό δικαίμου και την κλήση για συζήτηση αυτής για την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο της 14^{ης}.1.2014, οπότε η συζήτησή της αναβλήθηκε για την αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας απόφασης δικάσιμο (23^η.9.2014), επιδόθηκαν, με την επιμέλεια της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ANΩNYMH ETAIPEIA" και, ήδη, εκκαλούσας, νόμιμα και εμπρόθεσμα στις δεύτερη και πέμπτη των εφεσιβλήτων, ήτοι στις ανώνυμες τραπεζικές εταιρείες με τις επωνυμίες "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε." και "CITIBANK INTERNATIONAL PLC" αντίστοιχα (άρθρα 124 παρ. 1 και 2, 125 παρ. 1 και 126 παρ. 1 περ. δ' του ΚΠολΔ, όπως η παράγραφος 1 του άρθρου 125 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 11 του Ν. 3994/2011 [ΦΕΚ Α 165/25.7.2011]). Οι τελευταίες, όμως, δεν εκπροσωπήθηκαν από πληρεξούσιο δικηγόρο κατά την ανωτέρω αναφερόμενη στην αρχή της παρούσας

απόφασης δικάσιμο, κατά την οποία η υπόθεση εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πίνακίου. Επομένως, εφόσον η ένδικη υπόθεση είναι μη γνήσια υπόθεση της εκούσιας δικαιοδοσίας (βλ. σχετ. ΜΠρΞάνθ 42/2013, Α' Δημοσίευση Νόμος) και εφαρμόζεται και στη διαδικασία αυτή (άρθρο 748 παρ. 1 εδ. β' του ΚΠολΔ) η διάταξη του άρθρου 226 παρ. 4 εδ. γ' και δ' του ΚΠολΔ, σύμφωνα με την οποία η αναβολή της υπόθεσης και η εγγραφή της στο πινάκιο ισχύει ως κλήτευση προς όλους τους διαδίκους, ακόμα και επί διαδοχικών αναβολών, όπως στην προκείμενη περίπτωση (βλ. σχετ. ΑΠ 932/2001 ΕΛΛΔνη 2003, 136), αφού η διάταξη του άρθρου 226 παρ. 4 εδ. γ' και δ' του ΚΠολΔ συμβιβάζεται με την αληθινή φύση της ένδικης υπόθεσης ως διαφοράς ιδιωτικού δικαίου (άρθρο 741 ΚΠολΔ), οι ανωτέρω απολειπόμενες ανώνυμες τραπεζικές εταιρείες πρέπει να δικαστούν ερήμην. Το Δικαστήριο, όμως, θα προχωρήσει στη συζήτηση της κρινόμενης έφεσης σαν να ήταν παρούσες και αυτές, δεδομένου ότι η παρισταμένη εκκαλούσα ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ EUROBANK ERGASIAS ANΩNYMH ETAIPEIA" προσκόμισε τις -κατατεθείσες ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου- προτάσεις της ως άνω πέμπτης απολειπομένης ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "CITIBANK INTERNATIONAL PLC", η οποία παραστάθηκε κατά την πρωτοβάθμια δίκη και κατέθεσε έγγραφες προτάσεις (βλ. σχετ. πρακτικό - άρθρο 524 παρ. 4 και 764 παρ. 2 του ΚΠολΔ, όπως το άρθρο 524 αντικαταστάθηκε με το άρθρο 44 παρ. 1 του Ν. 3994/2011 [ΦΕΚ Α 165/25.7.2011]). Σημειωτέον ότι η δεύτερη εφεσίβλητη, ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.", δεν είχε παρασταθεί κατά την πρωτοβάθμια δίκη, ούτε είχε εκπροσωπηθεί από πληρεξούσιο δικηγόρο (βλ. σχετ. και σκεπτικό εκκαλουμένης). Τέλος, παράβολο ανακοπής ερημοδικίας δεν θα οριστεί για τις ανωτέρω απολειπόμενες εφεσίβλητες, οι οποίες δικάζονται ερήμην, διότι η άσκηση του ένδικου αυτού μέσου δεν προβλέπεται στην προκείμενη διαδικασία των υποθέσεων του Ν. 3869/2010 (άρθρο 14 του Ν. 3869/2010).

Στην προκείμενη περίπτωση, η κρινόμενη από 24.10.2013 (και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 7658/25.10.2013) έφεση, η οποία έχει ασκηθεί κατά της -εκδοθείσας ερήμην της πρώτης πιστώτριας ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε." και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων- με αριθμό 197/2013 οριστικής -και, συνεπώς, προσβλητής με το ένδικο μέσο της έφεσης- απόφασης του Ειρηνοδικείου Πειραιά και, για το παραδεκτό της οποίας, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 495 παρ. 4 εδ. α' του ΚΠολΔ, όπως η παρ. 4

προστέθηκε με το άρθρο 12 παρ. 2 του ν. 4055/2012 (ΦΕΚ Α 51/12.3.2012) και ισχύει από 2.4.2012, κατατέθηκε στη Γραμματεία του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου το παράβολο υπέρ του Δημοσίου, ποσού 200 ευρώ (βλ. σχετ. τα επισυναπτόμενα στο δικόγραφο με αριθμούς 050186, 1595036, 1595037 και 050185 παράβολα), ασκήθηκε σύμφωνα με τις νόμιμες διατυπώσεις (ήτοι με την κατάθεση του σχετικού δικογράφου στη Γραμματεία του ανωτέρω πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου [κατά το άρθρο 495 παρ. 1 του ΚΠολΔ]) από (νομικό) πρόσωπο, που δικαιούται, κατά τα ανωτέρω, να την ασκήσει, νόμιμα και εμπρόθεσμα (άρθρα 495, 499, 516 παρ. 1, 517, 518, 520 παρ. 1, 741, 761 και 762 του ΚΠολΔ), όπως τούτο δεν αμφισβητείται από τους διαδίκους και, συγκεκριμένα, έχει ασκηθεί εντός της -προβλεπόμενης από τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 518 του ΚΠολΔ- γνήσιας προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών, που ξεκινάει από την επομένη της επίδοσης της εκκαλουμένης απόφασης, αφού, εν προκειμένω, η επίδοση αυτή έλαβε χώρα από τον αιτούντα και, ήδη, πρώτο εφεσίβλητο προς τις καθ' ων η αίτηση (όπως τούτο προκύπτει από τις υπ' αριθμ. 795Γ'/27.9.2013, 794Γ'/27.9.2013, 783Γ'/27.9.2013, 802Γ'/27.9.2013, 801Γ'/27.9.2013 και 790Γ'/27.9.2013 εκθέσεις επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή στο Πρωτοδικείο Πειραιά, Ιωάννη Ν. Παπασπύρου) την 27^η.9.2013 (αφετηρία της προθεσμίας αποτελεί η νόμιμη επίδοση επικυρωμένου αντιγράφου της απόφασης και αφετηριάζεται και για τον επιδίδοντα διάδικο: βλ. σχετ. ΑΠ 1207/1985, ΝοΒ 1986, 516), η δε κρινόμενη έφεση κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου, που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, την 25^η.10.2013 (βλ. σχετ. έκθεση κατάθεσης δικογράφου ενώπιον του Ειρηνοδικείου Πειραιά με αριθμό 179/25.10.2013), επίδοση, άλλωστε, της έφεσης αυτής στον αντίδικο δεν απαιτείται (βλ. σχετ. ΑΠ 297/1989, ΕλλΔνη 1990, 335). Επομένως, η υπό κρίση έφεση παραδεκτά εισάγεται ενώπιον του Δικαστηρίου αυτού, το οποίο είναι αρμόδιο καθ' ύλη και κατά τόπο για την εκδίκασή της, σύμφωνα με το άρθρο 17Α του ΚΠολΔ, όπως προστέθηκε με το άρθρο 3 παρ. 3 του ν. 3994/2011 και ισχύει από 25.7.2011, και πρέπει, αφού γίνει τυπικά δεκτή (άρθρα 532 του ΚΠολΔ), να ερευνηθεί περαιτέρω και ως προς το παραδεκτό και βάσιμο των κατ' ιδίαν λόγων της (κατά το άρθρο 533 παρ. 1 του ΚΠολΔ), που συνίστανται στην εσφαλμένη εφαρμογή και ερμηνεία των διατάξεων του νόμου καθώς και στην κακή εκτίμηση των αποδείξεων, ως κατωτέρω, ειδικότερα, θα εκτεθεί, κατά την ίδια, ως και πρωτοδίκως, διαδικασία της εκούσιας δικαιοδοσίας (άρθρο 533 παρ. 1 του ΚΠολΔ). Σημειώνεται ότι, μετά από την άσκηση της κρινόμενης έφεσης, η πέμπτη των εφεσιβλητών, ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ MILLENIUM BANK A.E." συγχωνεύθηκε, δι' απορρόφησης,

από την τέταρτη των εφεσιβλήτων, ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.", σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 68 παρ. 2 και 78 του ν. 2190/1920, σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 16 του ν. 2515/1997 "περί συγχωνεύσεως πιστωτικών ιδρυμάτων" και των άρθρων 1-5 του ν. 2166/1933, όπως ισχύουν, τις από 17.7.2013, 27.9.2013 και 28.11.2013 αποφάσεις των Διοικητικών Συμβουλίων της απορροφούσας και της απορροφούμενης Τράπεζας, και την από 27.11.2013 απόφαση της Έκτακτης Γενικής Συνέλευσης των μετόχων της απορροφούμενης εταιρείας και την υπ' αριθμ. 14.533/29.11.2013 πράξη του Συμβολαιογράφου Πειραιά, Στέφανου Κωνσταντίνου Βασιλάκη, η δε συγχώνευση αυτή εγκρίθηκε με την υπ' αριθμ. Κ2-7198/9.12.2013 απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, η οποία καταχωρήθηκε την 9^η.12.2013 στις μερίδες της απορροφούσας και της απορροφούμενης εταιρείας στο Γενικό Εμπορικό Μητρώο με κωδικούς αριθμούς καταχώρησης Κ2-7198 και 7199 και δημοσιεύτηκε στο υπ' αριθμ. 8678/9.12.2013 ΦΕΚ (τεύχος Α.Ε. και Ε.Π.Ε.). Κατ' ακολουθίαν των ανωτέρω, στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις της ανωτέρω αναφερόμενης πέμπτης εφεσιβλήτης ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ MILLENNIUM BANK ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ" υπεισήλθε αυτοδίκαια η παρισταμένη τέταρτη εφεσιβλήτη ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.", η οποία, με σχετική δήλωσή της στο ακροατήριο του Δικαστηρίου τούτου, συνέχισε τη δίκη.

Ο αιτών και, ήδη, πρώτος εφεσιβλήτος με την από 19.5.2011 αίτησή του, την οποία κατέθεσε ενώπιον του Ειρηνοδικείου Πειραιά και η οποία καταχωρήθηκε στα οικεία βιβλία αυτού με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 201/7.6.2011, επικαλούμενος έλλειψη εμπορικής ιδιότητας και, ως εκ τούτου, πτωχευτικής ικανότητας και μόνιμη αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του προς τις μετέχουσες στην ανοιγείσα δίκη πιστώτριές του, που αναφέρονταν στην περιεχόμενη στην αίτηση κατάσταση, στις οποίες συμπεριλαμβάνεται και η εκκαλούσα, ζήτησε να ενταχθεί στις ευνοϊκές ρυθμίσεις του ν. 3869/2010 για ρύθμιση και απαλλαγή των οφειλών του από απαιτήσεις, που διατηρούν σε βάρος του οι ανωτέρω πιστώτριές του, σύμφωνα με το σχέδιο διευθέτησης, που υπέβαλε, ενσωματώνοντας, μάλιστα, στο περιεχόμενο της αίτησής του κατάσταση της περιουσιακής του κατάστασης και κατάσταση των απαιτήσεων των πιστωτριών του κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα. Επίσης, ο αιτών ζήτησε τη μη ρευστοποίηση της περιγραφόμενης στην ένδικη αίτηση κύριας κατοικίας του. Επί της αίτησης αυτής εκδόθηκε η εκκαλούμενη με αριθμό

197/2013 απόφαση του ανωτέρω Δικαστηρίου, η οποία, αφού έκρινε την αίτηση επαρκώς ορισμένη και νόμιμη, την έκανε, εν μέρει, δεκτή και ως ουσιαστικά βάσιμη, υποχρεώνοντας τον αιτούντα να καταβάλει μηνιαίως στις πιστώτριες αυτού, για χρονικό διάστημα τεσσάρων (4) ετών και εντός του πρώτου τριμήνου κάθε μήνα, με έναρξη από τον πρώτο μήνα μετά από τη δημοσίευση της απόφασης, τα εξής ποσά: 1) στην έκτη καθ'ης η αίτηση-πιστώτρια-ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.", το ποσό των 29,15 ευρώ (για την εμπραγμάτως εξασφαλισμένη απαίτησή της), 2) στην ίδια ως άνω πιστώτρια-ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.", το ποσό των 14,64 ευρώ (για τις λοιπές απαιτήσεις της), 3) στην τρίτη καθ'ης η αίτηση-πιστώτρια-ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "Ε.Φ.Γ. EUROBANK ERGASIAS", το ποσό των 28,69 ευρώ (για την εμπραγμάτως εξασφαλισμένη απαίτησή της), 4) στην ίδια ως άνω πιστώτρια-ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "Ε.Φ.Γ. EUROBANK ERGASIAS", το ποσό των 2,23 ευρώ (για τις λοιπές απαιτήσεις της), 5) στην τέταρτη καθ'ης η αίτηση-πιστώτρια-ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "MILLENIUM BANK Α.Ε.", το ποσό των 11,29 ευρώ, 6) στην πέμπτη καθ'ης η αίτηση-πιστώτρια-ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "CITIBANK INTERNATIONAL PLC", το ποσό των 11,26 ευρώ, 7) στην πρώτη καθ'ης η αίτηση-πιστώτρια-ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.", το ποσό των 0,81 λεπτών, και 8) στη δεύτερη καθ'ης η αίτηση-πιστώτρια-ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.", το ποσό του 1,92 ευρώ. Παράλληλα δε, η ως άνω εκκαλουμένη έκανε δεκτό το αίτημα περί μη εκποίησης της κύριας αυτού κατοικίας, ήτοι του υπό στοιχεία Γ-2 διαμερίσματος του τρίτου ορόφου, επιφάνειας 92 τ.μ., κείμενου στο Πέραμα (οδός Κάλβου αριθμ. 3 - Πειραιάς), ορίζοντας, για το σκοπό αυτό, το μηνιαίως καταβλητέο από τον αιτούντα προς την έκτη καθ'ης η αίτηση-πιστώτρια-ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε." ποσό των 262,08 ευρώ, για χρονικό διάστημα 20 ετών και με καταβολή εντός του πρώτου τριμήνου κάθε μήνα, με έναρξη από την 6^η.9.2017, ήτοι 4 χρόνια, μετά από τη δημοσίευση της ως άνω εκκαλουμένης, κατά τα αναφερόμενα στο σκεπτικό αυτής. Κατά της απόφασης αυτής, πλέον, παραπονείται η ως άνω τρίτη καθ'ης η αίτηση-πιστώτρια-ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "Ε.Φ.Γ. EUROBANK ERGASIAS" και, ήδη, εκκαλούσα με την υπό κρίση έφεσή της, με την οποία ζητεί την εξαφάνιση της εκκαλουμένης απόφασης, με σκοπό

την απόρριψη της ως άνω αίτησης στο σύνολό της, ισχυριζόμενη ότι το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο εσφαλμένα εφάρμοσε το νόμο και πλημμελώς εκτίμησε τα αποδεικτικά μέσα κατά τα ειδικότερα αναφερόμενα στο δικόγραφο της έφεσής της. Επισημαίνεται δε ότι οι λόγοι αυτοί της έφεσης είναι επαρκώς ορισμένοι, διότι η εσφαλμένη εκτίμηση των αποδείξεων, ως λόγος έφεσης, αναγόμενη σε πραγματικά σφάλματα του Δικαστή, επαρκώς προσδιορίζεται από τη μνεία ότι από αυτήν οδηγήθηκε σε εσφαλμένο αποτέλεσμα και δέχθηκε ως αποδεδειγμένη την αίτηση, χωρίς να είναι αναγκαία η εξειδίκευση των σφαλμάτων, κατά τον ίδιο δε τρόπο, και σε περίπτωση νομικών σφαλμάτων, αρκεί η μνεία ότι το Δικαστήριο, όχι ορθώς και εσφαλμένα, εφάρμοσε το νόμο και στο Δικαστήριο εναπόκειται, ενόψει του μεταβιβαστικού αποτελέσματος, να ερευνήσει από την αρχή τη νομιμότητα της αγωγής και των προβαλλόμενων δι' αυτής ισχυρισμών (βλ. σχετ. για το θέμα αυτό: ΑΠ 59/1997, Δ. 29, 15, ΑΠ 288/1995 Δ/νη 38, 98, ΑΠ 1183/1995, Νόμος, Δ/νη 38, 830, ΑΠ 512/1994, Δ/νη 36, 170, ΕφΔωδ 59/2004, Α' Δημοσίευση Νόμος, ΕφΛαρ 479/2004, Α' Δημοσίευση Νόμος, ΑρχΝ 2005, 91, ΕφΔωδ 396/2002, Α' Δημοσίευση Νόμος, και Βαθρακοκόιλης, ΚΠολΔ μετά από τις τροποποιήσεις με το ν. 2915/2001, άρθρο 520, αριθμ. 8).

Με τη διάταξη του άρθρου 1 του ν. 3869/2010, που αφορά τη "Ρύθμισή οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις" (ΦΕΚ Α' 130/3-8-2010), όπως το πρώτο εδάφιο της παραγράφου αυτής αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 1 του άρθρου 85 του Ν. 3996/2011 (ΦΕΚ Α 170/5.8.2011), ορίζεται ότι: "1. Φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν πτωχευτική ικανότητα και έχουν περιέλθει, χωρίς δόλο, σε μόνιμη αδυναμία πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών τους (εφεξής οφειλέτες) δικαιούνται να υποβάλουν στο αρμόδιο δικαστήριο την αίτηση που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 4 για τη ρύθμιση «των οφειλών τους» και απαλλαγή. Την ύπαρξη δόλου αποδεικνύει ο οφειλέτης". Περαιτέρω, το άρθρο 4 παρ. 1 του νόμου 3869/2010 προβλέπει ότι, για την έναρξη της διαδικασίας, ο οφειλέτης καταθέτει αίτηση στο γραμματέα του αρμόδιου δικαστηρίου. Η αίτηση πρέπει, μάλιστα, να περιέχει συγκεκριμένα στοιχεία, απαραίτητα για το ορισμένο της. Ειδικότερα, εκτός από το στοιχείο της μόνιμης αδυναμίας πληρωμής ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών από τον οφειλέτη – φυσικό πρόσωπο, το οποίο δεν απαιτείται να εξειδικεύεται και ως προς τον λόγο περιέλευσης στην αδυναμία πληρωμής, αφού ο ισχυρισμός και μόνον ότι περιήλθε σε αυτήν, χωρίς δόλο, αρκεί, και απομένει η απόδειξή του στο ακροατήριο του Ειρηνοδικείου με κάθε νόμιμο αποδεικτικό μέσο (Σ.

Μπεκάρη, Οι ενστάσεις κατά της αιτήσεως του ν. 3869/2010, Α' Δημοσίευση Τράπεζα Νομικών Πληροφοριών «ΝΟΜΟΣ»), η αίτηση πρέπει να περιέχει και: α) κατάσταση της περιουσίας του οφειλέτη και των κάθε φύσης εισοδημάτων του ίδιου και του συζύγου του, β) κατάσταση των πιστωτών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και γ) σχέδιο διευθέτησης των οφειλών, που να λαμβάνει υπόψη με εύλογο τρόπο και συσχέτιση τόσο τα συμφέροντα των πιστωτών, όσο και την περιουσία, τα εισοδήματα και την οικογενειακή κατάσταση του οφειλέτη. Επίσης, η αίτηση αυτή πρέπει να έχει ως αίτημα τη ρύθμιση των οφειλών, με σκοπό να επέλθει η προβλεπόμενη από το νόμο απαλλαγή του οφειλέτη. Για το περιεχόμενο της αίτησης έχουν εφαρμογή, όπως σε κάθε δικόγραφο, τα άρθρα 118, 216 και 747 ΚΠολΔ. Η έλλειψη αυτών των στοιχείων, καθώς και η πλημμελής εφαρμογή των ανωτέρω (προβλεπομένων από τα προηγούμενα άρθρα του ΚΠολΔ και από το άρθρο 4 του εφαρμοστέου ως άνω νόμου), ως προϋποθέσεων του ορισμένου της αίτησης, καθιστούν αυτήν απορριπτέα, ως απαράδεκτη, λόγω αοριστίας. Στην προκειμένη περίπτωση, η τρίτη των καθ'ων η αίτηση και, ήδη, εκκαλούσα ισχυρίζεται, με τον πρώτο λόγο της κρινόμενης έφεσής της, ότι το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, κατ'εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου, έκρινε ορισμένη την αίτηση του οφειλέτη – πρώτου εφεσιβλήτου και δεν την απέρριψε ως απαράδεκτη λόγω της αοριστίας της, δεδομένου ότι στο δικόγραφό της δεν αναφερόταν η ημεροχρονολογία κατάρτισης των δανειακών συμβάσεων, το είδος της επαγγελματικής δραστηριότητας του αιτούντος-πρώτου εφεσιβλήτου, τα εισοδήματά του κατά το χρόνο κατάρτισης των δανειακών συμβάσεων, το σύνολο της μηνιαίας δόσης, που αυτός κατέβαλε για τα δάνεια, που έλαβε, έως τότε το κατέβαλε καθώς, επίσης, και σε τι συνίσταται η μεταβολή των εισοδημάτων του. Ο ανωτέρω, όμως, λόγος έφεσης, με τον οποίο η τρίτη καθ'ης η αίτηση-εκκαλούσα επαναφέρει, τον και πρωτοδίκως προβαλλόμενο σχετικό ισχυρισμό της περί αοριστίας, που καταχωρήθηκε στα ταυτάριθμα με την εκκαλουμένη πρακτικά του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμος ως προς άπαντα τα σκέλη του, καθόσον, όπως προκύπτει από την επισκόπηση του δικογράφου της ένδικης αίτησης, αυτή τυγχάνει ορισμένη, αφού περιέχει, σύμφωνα και με όσα αναφέρθηκαν στην ανωτέρω νομική σκέψη, όλα τα απαιτούμενα, για το ορισμένο της, στοιχεία. Ειδικότερα, ο αιτών-πρώτος εφεσίβλητος, εκτός από το στοιχείο της μόνιμης και γενικής αδυναμίας πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών του, αναφέρει στο δικόγραφο της αίτησής του: α) την κατάσταση της περιουσίας του και των κάθε φύσης εισοδημάτων του και της

συζύγου του, β) την κατάσταση των πιστωτριών του και των απαιτήσεών τους κατά κεφάλαιο, τόκους και έξοδα και γ) σχέδιο διευθέτησης των οφειλών του, το οποίο λαμβάνει υπόψη με εύλογο τρόπο και συσχέτιση τόσο τα συμφέροντα των πιστωτριών, όσο και την περιουσία, τα εισοδήματα και την οικογενειακή κατάσταση αυτού. Εξάλλου, σύμφωνα και με όσα αναφέρθηκαν στην ανωτέρω νομική σκέψη, δεν απαιτούνται να εξειδικεύονται τα ανωτέρω στοιχεία ή ο λόγος περιέλευσης σε αδυναμία πληρωμής των ληξιπρόθεσμων χρηματικών οφειλών, αφού ο ισχυρισμός και μόνον ότι περιήλθε χωρίς δόλο σε αδυναμία πληρωμής αυτών αρκεί και απομένει η απόδειξή του στο ακροατήριο με κάθε νόμιμο αποδεικτικό μέσο. Άλλωστε, η μη αναφορά στο δικόγραφο της αίτησης της ημεροχρονολογίας κατάρτισης των δανειακών συμβάσεων, του ύψους της δόσης, που κατέβαλε ο αιτών και του ύψους των εισοδημάτων του κατά το χρόνο κατάρτισης των δανειακών συμβάσεων ουδόλως ασκεί έννομη επιρροή, αφού τα στοιχεία αυτά δεν αποτελούν, κατά τα προαναφερθέντα, στοιχεία του ορισμένου της αίτησης. Επομένως, ενόψει όλων των ανωτέρω αναφερόμενων, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, που δέχθηκε τα ίδια με την εκκαλουμένη απόφασή του, δεν έσφαλε και ορθά εφάρμοσε τις σχετικές διατάξεις του νόμου 3869/2010, τα δε αντίθετα διαλαμβανόμενα στο σχετικό λόγο της έφεσης της εκκαλούσας τυγχάνουν αβάσιμα και, συνεπώς, απορριπτέα.

Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διατύπωση του άρθρου 1 παρ. 1 του Ν. 3869/2010, η μόνιμη αδυναμία του οφειλέτη να εκπληρώσει τις ληξιπρόθεσμες χρηματικές οφειλές του δεν πρέπει να αποδίδεται σε δόλο. Η ύπαρξη δόλου εκτιμάται με βάση τις συνθήκες της συγκεκριμένης περίπτωσης και με την απόδειξη βαρύνεται ο πιστωτής (εδ. β' της παρ.1 άρθρο 1 του Ν.3869/2010). Η ύπαρξη δόλου πρέπει να αναφέρεται στη μόνιμη αδυναμία εξόφλησης των χρεών. Από τη διατύπωση της παρ. 1 εδ. α' του άρθρου 1 του Ν.3869/2010 προκύπτει ότι το στοιχείο του δόλου αναφέρεται στην "περιέλευση" του οφειλέτη σε κατάσταση μόνιμης αδυναμίας πληρωμών. Στην προκειμένη περίπτωση, η τρίτη των καθ'ων η αίτηση και, ήδη, εκκαλούσα, με τους λοιπούς λόγους (δεύτερο και τρίτο) της κρινόμενης έφεσής της, παραπονείται για εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου και για κακή, διά της εκκαλουμένης απόφασης, εκτίμηση των αποδείξεων από το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, ισχυριζόμενη, ειδικότερα, ότι η εκκαλουμένη εσφαλμένως έκρινε ότι υφίσταται μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής του αιτούντος, ότι εσφαλμένως απέρριψε την εκ μέρους της προβληθείσα ένσταση περί δόλου του αιτούντος-πρώτου εφεσιβλήτου και, τέλος, ότι εσφαλμένως έκρινε ότι ο αιτών-εφεσιβλήτος δύναται να καταβάλει μηνιαίως προς τις πιστώτριες

του το συνολικό ποσό των 100 ευρώ και όχι μεγαλύτερο ποσό ενόψει και του ύψους του οικογενειακού του εισοδήματος. Οι λόγοι αυτοί τυγχάνουν νόμιμοι σύμφωνα με όσα προαναφέρθηκαν και πρέπει να ερευνηθούν περαιτέρω και κατ' ουσίαν.

Από την επανεκτίμηση των αποδεικτικών μέσων, που προσκομίστηκαν ενώπιον του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, και, ειδικότερα, από τη χωρίς όρκο κατάθεση του ίδιου του αιτούντος και, ήδη, πρώτου εφεσιβλήτου, που περιέχεται στα ταυτάριθμα με την εκκαλούμενη απόφαση πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Πρωτοβάθμιου Δικαστηρίου, και από όλα, εν γένει, τα έγγραφα, που οι διάδικοι προσκομίζουν και επικαλούνται νόμιμα (από την πρώτη, ήδη, συζήτηση), είτε για να ληφθούν υπόψη ως αυτοτελή αποδεικτικά μέσα, είτε για να χρησιμεύσουν ως δικαστικά τεκμήρια, εφόσον επιτρέπεται η εμάρτυρη απόδειξη (κατά τα άρθρα 339 και 395 ΚΠολΔ - βλ. σχετ. ΑΠ 154/1992 Ελλ Δνη 33. 814, ΕφΑθ 7044/1990 ΕλλΔνη 33. 385), με την επισήμανση ότι για ορισμένα εκ των ανωτέρω εγγράφων γίνεται ειδική αναφορά κατωτέρω, χωρίς, όμως, να έχει παραλειφθεί κάποιο για την ουσιαστική διάγνωση της διαφοράς και ότι η βασιμότητα ή μη των λόγων της έφεσης κρίνεται από την εκτίμηση του αποδεικτικού υλικού, που προσκομίζεται στο Εφετείο, στο οποίο [υλικό] περιλαμβάνεται και εκείνο, που για πρώτη φορά προσκομίζεται ενώπιόν του, στην κατ' έφεση δίκη, κατά τους ορισμούς του άρθρου 529 παρ. 1 και 2 του ΚΠολΔ (σημειωτέον ότι, για το παραδεκτό των αποδεικτικών αυτών μέσων, το Εφετείο δεν απαιτείται να διαλάβει στην απόφασή του ειδική αιτιολογία - βλ. σχετ. ΑΠ 133/2012, Α' Δημοσίευση Νόμος, βλ. επίσης για τα νέα αποδεικτικά μέσα: ΟΛΑΠ 1235/1982 ΝοΒ 31, 219, ΕφΑθ 5827/2004 ΕλλΔνη 46, 243, ΕφΑθ 7792/2002 ΕλλΔνη 46, 558), από τις ομολογίες των διαδίκων, που περιέχονται στις έγγραφες προτάσεις, που κατέθεσαν πρωτοδίκως και στο Δικαστήριο αυτό, ως και κατωτέρω θα εκτεθεί, και από τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, που λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως (κατά το άρθρο 336§ 4 του ΚΠολΔ), αποδείχθηκαν, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά για την υπόθεση αυτή: Ο αιτών και, ήδη, πρώτος εφεσιβλήτος, Σπυρίδων Γιγής του Ιωάννη, γεννηθείς την 25^η.1.1954 στη Λέσβο, ήτοι ηλικίας 60 ετών, είναι έγγαμος και πατέρας δύο (2) ήδη ενήλικων τέκνων, ηλικίας 27 και 28 ετών αντίστοιχα. Κατά το παρελθόν εργαζόταν ως λεβητοποιός και επισκευαστή πλοίων στη ναυπηγοεπισκευαστική βάση στο Πέραμα, πλην, όμως, πλέον, από τον Σεπτέμβριο του έτους 2010, τυγχάνει άνεργος (βλ. σχετ. τις υπ' αριθμ. πρωτοκόλλου 10663/15.7.2010, 13754/4.10.2010, 101217/02/2012/2109 και 101217/02/2012/2106 βεβαιώσεις του Ο.Α.Ε.Δ., σε

συνδυασμό με τις προσκομισθείσες κάρτες ανεργίας). Από την άλλη πλευρά, η σύζυγός του, Σταυρούλα Γιγή, εργάζεται ως νηπιαγωγός (30 έτη προϋπηρεσία) στο 4^ο Νηπιαγωγείο Περάματος και, κατά τον κρίσιμο χρόνο της συζήτησης της υπόθεσης επ' ακροατηρίω στον πρώτο βαθμό, οι μηνιαίες αποδοχές της ανέρχονταν στο συνολικό ποσό των 1.479,27 ευρώ μηνιαίως (βλ. σχετ. βεβαίωση αποδοχών Ιανουαρίου 2012-καταστάσεις μισθοδοσίας). Σημειωτέον ότι τα εισοδήματα της συζύγου ενδιαφέρουν προκειμένου να καθοριστεί η συνεισφορά της στις οικογενειακές δαπάνες και να εκτιμηθεί το περίσσειμα, που μπορεί να διαθέτει ο οφειλέτης για την αποπληρωμή των οφειλών του (βλ. σχετ. Α. Κρητικός, Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων και άλλες διατάξεις, Νόμος 3869/2010). Άλλη πηγή εισοδήματος δεν υφίσταται, οι δε οικογενειακές ανάγκες ουσιαστικά καλύπτονται από το εν λόγω εισόδημα της συζύγου του αιτούντος-εφεσιβλήτου, ενώ, παράλληλα, ο αιτών-εφεσίβητος τυγχάνει κύριος: α) του υπό στοιχεία διαμερίσματος του υπέρ το ισόγειο ορόφου, επιφάνειας κείμενου το οποίο αποτελεί την κύρια κατοικία του, αποτελείται δε αυτό ειδικότερα από δύο υπνοδωμάτια, μπάνιο, WC, κουζίνα-καθιστικό, οφφίς, έναν εξώστη προς την οδό και έναν εξώστη προς την οδό Κάλβου και ημιυπαίθριο χώρο προς την οδό και συνορεύει βόρεια με βόριο όριο οικοπέδου, νότια εν μέρει με το υπό στοιχεία διαμέρισμα, εν μέρει με φρέαρ ανελκυστήρα, εν μέρει με κλιμακοστάσιο και εν μέρει με φωταγωγό, ανατολικά με την οδό Κάλβου και δυτικά εν μέρει με πλατύσκαλο ορόφου, εν μέρει με φρέαρ ανελκυστήρα και εν μέρει με ακάλυπτο χώρο οικοπέδου και, πέραν τούτου, με την οδό Μάλιστα, την εξαίρεση της εν λόγω κατοικίας από την ρευστοποίηση ζητεί ο αιτών-εφεσίβητος επικαλούμενος ότι είναι η μοναδική και κύρια κατοικία του. Η εμπορική αξία του εν λόγω διαμερίσματος, για το οποίο και υποβάλλεται εκ μέρους του αιτούντος-εφεσιβλήτου αίτημα διάσωσης, ως μοναδικής του κατοικίας, ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 74.000 ευρώ και, μάλιστα, η αξία του αυτή δεν υπερβαίνει το προβλεπόμενο από τις ισχύουσες διατάξεις όριο αφορολόγητης απόκτησης πρώτης κατοικίας προσαυξημένο κατά 50% (βλ. σχετ. Αθανάσιος Κρητικός, "Ρύθμιση των οφειλών υπερχρεωμένων φυσικών προσώπων", Αθήνα 2012, σελ. 215), με συνέπεια να είναι δεκτικό εξαίρεσης, β) της υπό στοιχεία αποθήκης του υπογείου ορόφου, επιφάνειας τ.μ., κείμενης στο , η οποία, δυνάμει του υπ' αριθμ. συμβολαίου αγοραπωλησίας οριζόντιων ιδιοκτησιών του Συμβολαιογράφου Πειραιά, αποτελεί αυτοτελή

και ανεξάρτητη οριζόντια ιδιοκτησία, συνορεύει δε ειδικότερα βόρεια με βόρειο όριο οικοπέδου, νότια εν μέρει με την υπό στοιχεία αποθήκη και εν μέρει με διάδρομο, ανατολικά με την υπό στοιχεία αποθήκη και δυτικά με την αποθήκη, γ) της υπό στοιχεία κλειστής θέσης στάθμευσης αυτοκινήτου του ισογείου ορόφου, επιφάνειας τ.μ., έτους κατασκευής 2004, κείμενης στο Πέραμα (οδός Κάλβου αριθμ. 3), η οποία, δυνάμει του υπ' αριθμ. συμβολαίου αγοραπωλησίας οριζόντιων ιδιοκτησιών του Συμβολαιογράφου Πειραιά, αποτελεί αυτοτελή και ανεξάρτητη οριζόντια ιδιοκτησία, συνορεύει δε ειδικότερα βόρεια με βόριο όριο οικοπέδου, νότια με την υπό στοιχεία κλειστή θέση στάθμευσης αυτοκινήτου, ανατολικά με ελεύθερο χώρο πυλωτής και δυτικά εν μέρει με ακάλυπτο χώρο οικοπέδου και εν μέρει με ράμπα εισόδου, και δ) του ποσοστού εξ αδιαιρέτου μίας ισόγειας οικίας, επιφάνειας 57,46 τ.μ., έτους κατασκευής κείμενης στην εμπορικής αξίας 2.490,55 ευρώ. Περαιτέρω, ο αιτών-εφεσίβλητος, όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη κατάσταση οφειλών, σε χρόνο προγενέστερο του έτους από την κατάθεση της ένδικης αίτησης είχε αναλάβει, ως δέχθηκε το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο με την εκκαλουμένη απόφαση και ομοίως δεν αμφισβητείται στα πλαίσια της παρούσας δίκης (ούτε, άλλωστε, οι πιστώτριές του ισχυρίστηκαν ότι η ανάληψη των οφειλών αυτών έγινε εντός του τελευταίου έτους) τα παρακάτω χρέη (τα οποία δεν περιλαμβάνονται στις εξαιρούμενες περιπτώσεις της ρύθμισης, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 2 του Ν. 3869/2010), θεωρούμενα με την κοινοποίηση της αίτησης ληξιπρόθεσμα και υπολογιζόμενα με την τρέχουσα αξία τους κατά το χρόνο κοινοποίησης της αίτησης ([βλ. σε Αθ. Κρητικό, οπ.π., σελ. 98 επ.], με εξαίρεση τα εμπραγμάτως ασφαλισμένα, των οποίων ο εκτοκισμός συνεχίζεται με το επιτόκιο ενήμερης οφειλής μέχρι το χρόνο έκδοσης απόφασης επί της αίτησης [αρθ. 6 παρ. 3 ν. 3869/10]) προς τις κατωτέρω πιστώτριες τράπεζες, που αναλύονται ως εξής: 1) προς την πρώτη καθ' ης η αίτηση και, ήδη, δεύτερη εφεσίβλητη πιστώτρια, Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.", οφειλή, ύψους 2.100,51 ευρώ (κεφάλαιο 2.043,64 ευρώ, τόκοι 54,34 ευρώ και έξοδα 2,53 ευρώ), προερχόμενη από την υπ' αριθμ. 494041039949100 σύμβαση πιστωτικής κάρτας, 2) προς τη δεύτερη καθ' ης η αίτηση και, ήδη, τρίτη εφεσίβλητη πιστώτρια, Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.": α) οφειλή, ύψους 1.558,82 ευρώ (κεφάλαιο 1.482,73 ευρώ, τόκοι 74,67 ευρώ και έξοδα 1,42 ευρώ), προερχόμενη από την υπ' αριθμ. 4020683315297003 σύμβαση

πιστωτικής κάρτας, και β) οφειλή, ύψους 3.453,65 ευρώ (κεφάλαιο 3.249,45 ευρώ, τόκοι 198,12 ευρώ και έξοδα 6,08 ευρώ), προερχόμενη από την υπ' αριθμ. 5100530420417002 σύμβαση πιστωτικής κάρτας, 3) προς την τρίτη καθ' ης η αίτηση και, ήδη, εκκαλούσα πιστώτρια, Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία "ΕFG EUROBANK ERGASIAS A.E.": α) οφειλή, ύψους 74.724,53 ευρώ (κεφάλαιο 71.499,75 ευρώ και τόκοι 3.324,78 ευρώ), προερχόμενη από την υπ' αριθμ. 00269110969655913 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, β) οφειλή, ύψους 2.863,15 ευρώ (κεφάλαιο 2.719,29 ευρώ και τόκοι 143,86 ευρώ), προερχόμενη από την υπ' αριθμ. 5779373001 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, και γ) οφειλή, ύψους 2.950,32 ευρώ (κεφάλαιο 2.863,75 ευρώ και τόκοι 86,57 ευρώ), προερχόμενη από την υπ' αριθμ. 59686941001 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, 4) προς την τέταρτη καθ' ης η αίτηση και, ήδη, τέταρτη εφεσίβλητη πιστώτρια, Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ MILLENIUM BANK A.E.", στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της οποίας υποκαταστάθηκε, λόγω καθολικής διαδοχής κατά τα προαναφερθέντα, η Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ A.E.", οφειλή, ύψους 29.412,49 ευρώ (κεφάλαιο 28.148,33 ευρώ και τόκοι 1.264,16 ευρώ), προερχόμενη από την υπ' αριθμ. 12063111 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, 5) προς την πέμπτη καθ' ης η αίτηση και, ήδη, πέμπτη εφεσίβλητη πιστώτρια, Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία "CITIBANK INTERNATIONAL PLC": α) οφειλή, ύψους 8.854,06 ευρώ (κεφάλαιο 8.759,20 ευρώ, τόκοι 22,86 ευρώ και έξοδα 72 ευρώ), προερχόμενη από την υπ' αριθμ. 6005272031 σύμβαση προσωπικού δανείου, και β) οφειλή, ύψους 20.468,05 ευρώ (κεφάλαιο 20.341,09 ευρώ, τόκοι 64,96 ευρώ και έξοδα 72 ευρώ), προερχόμενη από την υπ' αριθμ. 6005272031 σύμβαση προσωπικού δανείου, και 6) προς την έκτη καθ' ης η αίτηση και, ήδη, έκτη εφεσίβλητη πιστώτρια, Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία "ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ A.E.": α) οφειλή, ύψους 75.918,72 ευρώ (κεφάλαιο 75.633,33 ευρώ και τόκοι 285,39 ευρώ), προερχόμενη από την υπ' αριθμ. 40530283788 σύμβαση στεγαστικού δανείου, β) οφειλή, ύψους 73,55, προερχόμενη από την υπ' αριθμ. 5278900088089243 σύμβαση πιστωτικής κάρτας, γ) οφειλή, ύψους 618,74 ευρώ (κεφάλαιο 617,74 ευρώ και τόκοι 1 ευρώ), προερχόμενη από την υπ' αριθμ. 0290128056 σύμβαση στεγαστικού δανείου, δ) οφειλή, ύψους 37.386,42 ευρώ (κεφάλαιο 36.197,63 ευρώ και τόκοι 1.188,79 ευρώ), προερχόμενη από την υπ' αριθμ. 4219685570 σύμβαση καταναλωτικού δανείου, και ε) οφειλή, ύψους 36,40 ευρώ (κεφάλαιο 36,40 ευρώ και τόκοι 0), προερχόμενη από την υπ' αριθμ.

4917910010667875 σύμβαση πιστωτικής κάρτας. Μάλιστα, οι απαιτήσεις υπό στοιχεία 3^ο και 6^ο των εφεσιβλήτων πιστωτριών Ανώνυμων Τραπεζικών Εταιρειών με τις επωνυμίες "EFG EUROBANK ERGASIAS A.E." και "ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.", είναι εξοπλισμένες με εμπράγματη ασφάλεια, ήτοι προσημείωση υποθήκης στην κύρια κατοικία, ιδιοκτησίας του αιτούντος-εφεσιβλήτου (ο ενυπόθηκος δανειστής εξομοιώνεται πλήρως με τον προσημειούχο δανειστή, με μόνη τη διαφορά ως προς τον τρόπο οριστικής ή τυχαίας κατάταξης κατ' άρθρο 1007 παρ. 1 του ΚΠολΔ [βλ. σχετ. ΑΠ 31/2009 και ΕφΘεσσ 4/2010, Α' Δημοσίευση ΝΟΜΟΣ]). Με βάση, συνεπώς, όλα τα παραπάνω δεδομένα, οι ληξιπρόθεσμες οφειλές του αιτούντος-εφεσιβλήτου, συμπεριλαμβανομένων των τόκων και των εξόδων μέχρι του χρονικού σημείου, που του χορήγησαν οι παραπάνω πιστώτριες του τις προσκομιζόμενες με επίκληση απ' αυτόν βεβαιώσεις οφειλών, ανέρχονται στο συνολικό ποσό των 260.429,41 ευρώ. Σημειωτέον δε ότι τα ως άνω χρέη υπολογίζονται όπως αυτά εισφέρονται από τον αιτούντα-οφειλέτη, καθόσον η ένταξη της απαίτησης στη ρύθμιση, η οποία είναι προσωρινή, θα γίνει με τη μορφή και το ύψος, που την εισφέρει ο οφειλέτης, χωρίς να υπάρχει δυνατότητα τροποποίησης του ύψους της ή των δεδουλευμένων τόκων από το Δικαστήριο, λόγω της αμφισβήτησης του ύψους της απαίτησης από τον πιστωτή. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι ο αιτών-εφεσιβλήτος δεν διαθέτει την εμπορική ιδιότητα και, συνεπώς, στερείται της πτωχευτικής ικανότητας. Επιπλέον, έχει περιέλθει σε πραγματική και μόνιμη αδυναμία να πληρώνει τις ανωτέρω ληξιπρόθεσμες χρηματικές του οφειλές, η οποία (αδυναμία) οφείλεται στο υπέρμετρα πλέον δυσανάλογο σε σχέση με το μηνιαίο εισόδημά του ύψος των μηνιαίων δόσεων, που απαιτούνται για την εξυπηρέτηση των ανωτέρω συμβάσεων, οι οποίες και έχουν περιορίσει σε σημαντικό βαθμό το εισόδημά του. Σημειωτέον δε ότι η αδυναμία πληρωμών αρκεί να αφορά τουλάχιστον σε ουσιώδες τμήμα των χρεών του οφειλέτη και όχι στο σύνολο των ληξιπρόθεσμων χρεών του, με αποτέλεσμα να μην χρειάζεται η γενικότητα της αδυναμίας πληρωμών και η οριζόντια παύση εξυπηρέτησης κάθε χρέους, καθώς το πρόσωπο, που δύναται να ικανοποιήσει τμήμα των πιστωτών του αλλά όχι το σύνολο αυτών, βρίσκεται σε γενική αδυναμία πληρωμών, αφού η μερική ικανοποίηση κάποιων εκ των πιστωτών δεν αίρει τη γενικότητα της αδυναμίας των πληρωμών του οφειλέτη. Άλλωστε, η αδυναμία αυτή του αιτούντος-εφεσιβλήτου δεν οφείλεται σε δόλο του, αλλά συνέτειναν σε αυτήν πολλοί απρόβλεπτοι παράγοντες, όπως η -σε χρόνο μεταγενέστερο της σύναψης των δανειακών συμβάσεων- γενικευμένη οικονομική

κρίση, που έπληξε και τον αιτούντα-εφεσίβλητο και την οικογένειά του και επέφερε μείωση στα εισοδήματά του, η οποία, όμως, δεν συνοδεύθηκε από αντίστοιχη μείωση του κόστους ζωής, αλλά, αντιθέτως, σημειώθηκε αύξηση στο οικονομικό αυτό μέγεθος. Τούτα δε μετέβαλαν τις οικονομικές ισορροπίες και οδήγησαν σταδιακά σε ανατροπή του οικονομικού προγραμματισμού της οικογένειάς του, με τελικό αποτέλεσμα τη μόνιμη αδυναμία του να αντεπεξέλθει στα πάσης φύσης χρέη του προς τις ανωτέρω πιστώτριές του. Ως προς το ζήτημα, ειδικότερα, της περιέλευσης του οφειλέτη σε αδυναμία πληρωμής των χρεών του σημειώνονται εδώ τα εξής: Κατά την εισηγητική έκθεση του νόμου 3869/2010, η εισοδηματική στενότητα, τα υψηλά επιτόκια στο χώρο ιδίως της καταναλωτικής πίστης, οι επιθετικές πρακτικές προώθησης των πιστώσεων, ατυχείς προγραμματισμοί, απρόβλεπτα γεγονότα στη ζωή των δανειοληπτών (απώλεια εργασίας, κ.α.), αποτέλεσαν παράγοντες, που, δρώντας, υπό την απουσία θεσμών συμβουλευτικής υποστήριξης των καταναλωτών σε θέματα υπερχρέωσης, συνέβαλαν ανενόχλητα στην αυξανόμενη υπερχρέωση νοικοκυριών που, αδυνατώντας εν συνεχεία να αποπληρώσουν τα χρέη τους, υπέστησαν και υφίστανται τις αλυσιδωτά επερχόμενες καταστροφικές συνέπειές της. Μία απαλλαγή χρεών, κατά τις διατάξεις του ανωτέρω νόμου, δεν παύει να εξυπηρετεί και ευρύτερα το γενικό συμφέρον, καθώς οι πολίτες επανακτούν ουσιαστικά, μέσω των εν λόγω διαδικασιών, την αγοραστική τους δύναμη, προάγοντας την οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα. Η εν λόγω διαδικασία διαφέρει από την πτώχευση των εμπόρων όσον αφορά τον επιδιωκόμενο σκοπό. Ενώ στην τελευταία προτάσσεται κατά βάση η ικανοποίηση των πιστωτών με μοιραίες συχνά συνέπειες για την επιχείρηση, στόχος των ανωτέρω διατάξεων είναι η επανένταξη του υπερχρεωμένου πολίτη στην οικονομική και κοινωνική ζωή με την επανάκτηση της οικονομικής του ελευθερίας, που συνεπάγεται η εξάλειψη των χρεών, που αδυνατεί να αποπληρώσει. Από την παραπάνω εκπεφρασθείσα βούληση του νομοθέτη σχετικά με τους στόχους, που επεδίωκε με την ψήφιση του παραπάνω νόμου, σαφώς συνάγεται ότι η αδυναμία του οφειλέτη να εξοφλήσει τα χρέη του δεν συντρέχει μόνο όταν έχει μεσολαβήσει έκτακτο και απρόβλεπτο γεγονός, αλλά μπορεί να οφείλεται και σε πλήθος άλλων, πιο πάνω αναφερομένων παραγόντων, όπως στην προκείμενη περίπτωση συμβαίνει κατά τα ανωτέρω αναλυτικώς εκτιθέμενα. Από την πλευρά τους, βέβαια, οι πιστώτριες ανώνυμες τραπεζικές εταιρείες, στις οποίες περιλαμβάνεται και η εκκαλούσα, ισχυρίστηκαν πρωτοδικώς ότι ο αιτών-εφεσίβλητος περιήλθε δολίως σε αδυναμία πληρωμής των οφειλών του, διότι ενσυνείδητα προέβη

σε ανάληψη αυξημένων χρεών, χωρίς να έχει την απαιτούμενη οικονομική-εισοδηματική δυνατότητα να ανταποκριθεί στην αποπληρωμή αυτών. Είναι, πράγματι, αληθές το γεγονός ότι ο αριθμός των δανείων, που έλαβε ο αιτών-εφεσίβλητος είναι υψηλός καθώς και ότι οι, συνεπεία αυτών, δανειακές του υποχρεώσεις είναι, επίσης, υψηλές. Ωστόσο, παρά το γεγονός αυτό, η εν λόγω ένσταση περί δόλιας περιέλευσης του αιτούντος-εφεσίβλητου πρέπει να απορριφθεί, καθώς, αφενός μεν, κατά το χρόνο του δανεισμού, δεν περιέρχεται ο οφειλέτης σε αδυναμία πληρωμών, ακόμη και αν είναι βέβαιη η πρόβλεψή της από τον υπερβολικό δανεισμό, έτσι ώστε δεν νοείται δολιότητα κατά την ανάληψη δανείου, αλλά μόνο κατά το διάστημα μετά από την ανάληψή του (Αθ. Κρητικός, ό.π., σελ. 44, παρ. 14), αφετέρου δε, σε κάθε περίπτωση, ο δανειολήπτης, που αιτείται τη λήψη δανείου, δεν έχει την ευχέρεια να υποχρεώσει τον πιστωτή να αποδεχθεί την πρότασή του. Αντιθέτως, οι τράπεζες έχουν τη δυνατότητα να πληροφορούνται προηγουμένως μέσω των διατραπεζικών συστημάτων και της μηχανογραφικής μεταξύ τους επικοινωνίας, που έχουν καθιερώσει, αλλά και από τα στοιχεία, που ζητούν από τον επίδοξο πιστούχο, τις δυνατότητές του προς αποπληρωμή των δανείων, καθώς επίσης και να διαπιστώνουν και τις λοιπές δανειακές του υποχρεώσεις σε άλλες τράπεζες ή την εν γένει οικονομική του συμπεριφορά μέσω του διατραπεζικού συστήματος «Τειρεσίας». Εξάλλου, ο υπερβολικός δανεισμός, ο οφειλόμενος σε κακό υπολογισμό των οικονομικών δυνατοτήτων του πιστούχου, δεν αποτελεί στοιχείο δόλου. Δολιότητα θα μπορούσε να υπάρξει μόνο εάν ο δανειολήπτης εξαπατούσε τους υπαλλήλους της τράπεζας, προσκομίζοντας πλαστά στοιχεία ή αποκρύπτοντας υποχρεώσεις του, που, για οποιονδήποτε λόγο, δεν έχουν καταχωρηθεί στις βάσεις δεδομένων, που αξιοποιούν οι τράπεζες, για την οικονομική συμπεριφορά των υποψήφιων πελατών τους (Δημητρίου Μακρή, Ερμηνεία του Ν. 3869/2010, παρ. 17, σελ.37), περιστατικά που ουδόλως αποδείχθηκαν στην προκείμενη περίπτωση. Προσθέτως, θα πρέπει να επισημανθεί ότι ο δανειολήπτης δεν έχει καμία εξουσία διαμόρφωσης ή τροποποίησης των όρων των δανειακών συμβάσεων, που συνάπτει με τις τράπεζες, καθώς πρόκειται περί συμβάσεων προσχώρησης, προς εκτέλεση των οποίων οι τράπεζες αυτές χορηγούσαν το τραπεζικό προϊόν, αφού πρώτα θα εκτιμούσαν ορισμένες παραμέτρους στο πρόσωπο του δανειολήπτη και βαθμολογούσαν την πιστοληπτική του ικανότητα. Εντούτοις, με επίκληση της ίδιας σύμβασης, οι τράπεζες (που θα όφειλαν, αν, κατά την εξέταση της πιστοληπτικής ικανότητας του υποψήφιου δανειολήπτη, διαπίστωναν ότι εκείνος αδυνατεί να

ανταπεξέλθει στις συμβατικές του υποχρεώσεις, εξυπηρετώντας τις πληρωμές του, να απέχουν από το δανεισμό) μεταστρέφουν την άποψή τους και προβάλλουν, αβάσιμα, δολιότητα του δανειολήπτη. Τέλος, σε κάθε περίπτωση και προς επίρρωση της ανωτέρω κρίσης του Δικαστηρίου, θα πρέπει να αναφερθεί ότι ακόμα και οι -από μέρους του αιτούντος-εφεσιβλήτου- μη αρθρολογικοί, αν όχι επιπόλαιοι, χειρισμοί των οικονομικών και της, εν γένει, διαχείρισης, που τον οδήγησαν σε υπερδανεισμό, δε συνεπάγεται ύπαρξη δόλου, ούτε καν ενδεχόμενου, αντίθετα, εννοιολογικά, υπό τα διδάγματα του ποινικού δικαίου, η συμπεριφορά του, ίσως, να ταυτίζεται με την ενσυνείδητη αμέλεια, η οποία, όμως, είναι, εν προκειμένω, αδιάφορη. Ενόψει των ανωτέρω, το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο, αφού δέχθηκε ότι υφίσταται μόνιμη και γενική αδυναμία πληρωμής στο πρόσωπο του αιτούντος, απέρριψε την ως άνω ένσταση περί ύπαρξης δόλου, κατά τα ειδικότερα σε αυτήν διαλαμβανόμενα, δεν έσφαλε ως προς την εκτίμηση των αποδείξεων και την εφαρμογή του νόμου και πρέπει, συνεπώς, ο σχετικός λόγος έφεσης να απορριφθεί. Περαιτέρω, με βάση τα προλεχθέντα, συντρέχουν οι προϋποθέσεις για την υπαγωγή του αιτούντος-εφεσιβλήτου στις διατάξεις του νόμου 3869/2010 και, ειδικότερα, για τη ρύθμιση των χρεών του, μετά και από την απόρριψη από τις πιστώτριές του του προταθέντος από αυτόν σχεδίου, με την εκ μέρους του καταβολή μηνιαίων δόσεων από τα εισοδήματά του προς κάλυψη μέρους των οφειλών του. Στα πλαίσια αυτά, κρίσιμο είναι να διερευνηθεί, εν προκειμένω, το ύψος των εξόδων του αιτούντος-εφεσιβλήτου μηνιαίως. Τα έξοδα αυτά, ήτοι τα έξοδα αξιοπρεπούς διαβίωσης του αιτούντος-εφεσιβλήτου και της οικογένειάς του, ανέρχονται στο ποσό των 800 ευρώ μηνιαίως (συμπεριλαμβάνονται έξοδα διατροφής, ένδυσης, υπόδησης, λειτουργικά έξοδα της κατοικίας, όπου διαμένει [θέρμανση, κατανάλωση ρεύματος κ.λ.π.]), ποσό, που κρίνεται ικανοποιητικό, σύμφωνα με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, τα οποία λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως από το Δικαστήριο, λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι ο αιτών-εφεσιβλήτος δεν καταβάλλει ενοίκιο, αφού, όπως προαναφέρθηκε και ανωτέρω, διαμένει σε ιδιόκτητη κατοικία. Με βάση τα δεδομένα αυτά, θα πρέπει να γίνει συνδυασμός των δύο ρυθμίσεων του ως άνω νόμου και, συγκεκριμένα, αυτής του άρθρου 8 παρ. 2 για μηνιαίες καταβολές επί τετραετία, όπως και αυτής του άρθρου 9 παρ. 2 για σταδιακές καταβολές, προκειμένου να εξαιρεθεί από την εκποίηση η ως άνω κύρια κατοικία του αιτούντος-εφεσιβλήτου. Λαμβάνοντας υπόψη την επί πολλά έτη ανεργία του αιτούντος-εφεσιβλήτου, το ως άνω αναφερόμενο οικογενειακό μηνιαίο εισόδημα, καθώς επίσης και τα ως άνω

αναφερόμενα έξοδα μηνιαίως της οικογένειάς του, το μηνιαίως καταβλητέο, κατά την κρίση του Δικαστηρίου τούτου, χρηματικό ποσό ανέρχεται στο ποσό των 100 ευρώ και όχι σε υψηλότερο ποσό, όπως διατείνεται η εκκαλούσα. Σημειωτέον ότι δεν αποκλείεται να ζητείται με την αίτηση, όπως, άλλωστε, συμβαίνει εν προκειμένω, η ρύθμιση των χρεών να γίνεται από τα εισοδήματα μόνο του ενός των συζύγων, καθώς, ενδέχεται ο άλλος σύζυγος να μην έχει εισοδήματα. Η δυνατότητα αυτή του ενός συζύγου να συμμετάσχει στην αποπληρωμή των χρεών του άλλου συζύγου συνάγεται και από την διάταξη του άρθρου 1389 του ΑΚ, όπου οι σύζυγοι έχουν την υποχρέωση να συνεισφέρουν από κοινού, ο καθένας, ανάλογα με τις δυνάμεις του, για την αντιμετώπιση των αναγκών της οικογένειας. Πλην, όμως, εν προκειμένω, τυχόν υπέρβαση του ανωτέρω καθοριζόμενου ποσού αποπληρωμής, ύψους 100 ευρώ μηνιαίως, θα συνεπαγόταν, κατ' ουσίαν και εν τοις πράγμασιν (de facto), την - ανεπίτρεπτη και σε κάθε περίπτωση μη επιδιωκόμενη και μη ηθελημένη από το νομοθέτη- μετακύλιση των ατομικών χρεών του αιτούντος-εφεσιβλήτου στην προκείμενη περίπτωση (ανέργου και μη αυτοδυνάμως συντηρουμένου οικονομικώς) προς την εισέτι εργαζομένη σύζυγό του, αφού η τελευταία και μόνο έχει το μοναδικό οικογενειακό εισόδημα. Ακολουθώντας και σύμφωνα με τις ανωτέρω παραδοχές, ήτοι δυνάμει του χρηματικού αυτού ποσού, η ρύθμιση των χρεών του αιτούντος-εφεσιβλήτου θα γίνει, κατ' αρχήν, με μηνιαίες καταβολές απευθείας στις πιο πάνω πιστώτριες από τα εισοδήματά του εντός του πρώτου τριημέρου κάθε μήνα, για μια τετραετία, η οποία θα αρχίζει από τον πρώτο μήνα μετά από τη δημοσίευση, που θα διανεμηθούν μεταξύ τους συμμετρως κατά το λόγο της απαίτησης εκάστης εξ αυτών σε σχέση με το συνολικό ύψος των απαιτήσεών τους, σε περίπτωση δε συμμόρφωσης του αιτούντος-εφεσιβλήτου στη ρύθμιση αυτή θα λάβει χώρα κατά νόμο απαλλαγή από το υπόλοιπο της οφειλής του (άρθρο 11 παρ 1 ν 3869/2010). Σύμφωνα με τις ανωτέρω παραδοχές, ο αιτών-εφεσιβλήτος θα πρέπει να καταβάλλει, εντός του πρώτου τριημέρου κάθε μήνα, αρχής γενομένης από τον επόμενο της δημοσίευσης μήνα, τα κάτωθι ποσά προς καθεμία από τις κατωτέρω πιστώτριες του και συγκεκριμένα (σημειωτέον ότι το καταβλητέο από τον αιτούντα ποσό προς κάθε πιστωτή προκύπτει από το κλάσμα με αριθμητή το ποσό της συνολικής καταβλητέας μηνιαίας δόσης πολλαπλασιαζόμενο με το ύψος της απαίτησης κάθε πιστωτή και παρονομαστή το ποσό του συνόλου των απαιτήσεών): 1) στην πρώτη των καθ' ων η αίτηση-δεύτερη των εφεσιβλήτων πιστώτρια-ανώνυμη τραπεζική εταιρεία με την επωνυμία "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.", της οποίας η απαίτηση

ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 2.100,51 ευρώ, το ποσό των (100 ευρώ ανά μήνα X 2.100,51 ευρώ [επιμέρους οφειλή]/260.429,41 ευρώ [σύνολο οφειλής] =) 0,81 ευρώ μηνιαίως και συνολικά, επί μία τετραετία (48 μηνιαίες δόσεις), το ποσό των (48 μήνες X 0,81 ευρώ/ανά μήνα=) 38,88 ευρώ, με υπόλοιπο απαίτησης το ποσό των (2.100,51 ευρώ-38,88 ευρώ=) 2.061,63 ευρώ, 2) στη δεύτερη των καθ'ων η αίτηση-τρίτη των εφειβλήτων πιστώτρια-Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.", της οποίας η οφειλή ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 5.012,47 ευρώ, το ποσό των (100 ευρώ ανά μήνα X 5.012,47 ευρώ [επιμέρους οφειλή]/260.429,41 ευρώ [σύνολο οφειλής] =) 1,92 ευρώ μηνιαίως και συνολικά, επί μία τετραετία (48 μηνιαίες δόσεις), το ποσό των (48 μήνες X 1,92 ευρώ/ανά μήνα=) 92,16 ευρώ, με υπόλοιπο απαίτησης το ποσό των (5.012,47 ευρώ-92,16 ευρώ=) 4.920,31 ευρώ, 3) στην τρίτη των καθ'ων η αίτηση-εκκαλούσα πιστώτρια-Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία "EFG EUROBANK ERGASIAS A.E.", της οποίας η οφειλή ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 80.538 ευρώ, το ποσό των (100 ευρώ ανά μήνα X 80.538 ευρώ [επιμέρους οφειλή]/260.429,41 ευρώ [σύνολο οφειλής]=) 30,92 ευρώ μηνιαίως και συνολικά, επί μία τετραετία (48 μηνιαίες δόσεις), το ποσό των (48 μήνες X 30,92 ευρώ/ανά μήνα=) 1.484,16 ευρώ, με υπόλοιπο απαίτησης το ποσό των (80.538 ευρώ-1.484,16 ευρώ=) 79.053,84 ευρώ. Σημειώνεται ότι, από το ως άνω ποσό των 1.484,16 ευρώ, το ποσό των ευρώ 1.377,12 ευρώ (100 ευρώ ανά μήνα / 260.429,41 ευρώ [σύνολο οφειλής] X 74.724,53 [σύνολο απαίτησης, εξοπλισμένης με εμπράγματη ασφάλεια] = 28,69 ευρώ X 48 μήνες) αναλογεί στο προαναφερθέν καταναλωτικό δάνειο, για το οποίο η σχετική απαίτηση της ανωτέρω Τράπεζας είναι εξοπλισμένη με εμπράγματη ασφάλεια (προσημείωση), 4) στην τέταρτη των καθ'ων η αίτηση- τέταρτη των εφειβλήτων-πιστώτρια-Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ MILLENIUM BANK A.E.", στα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της οποίας υποκαταστάθηκε, λόγω καθολικής διαδοχής κατά τα προαναφερθέντα, η πιστώτρια Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία "ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ Α.Ε.", της οποίας η οφειλή ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 29.412,49 ευρώ, το ποσό των (100 ευρώ ανά μήνα X 29.412,49 ευρώ [επιμέρους οφειλή]/260.429,41 ευρώ [σύνολο οφειλής] =) 11,29 ευρώ μηνιαίως και συνολικά, επί μία τετραετία (48 μηνιαίες δόσεις), το ποσό των (48 μήνες X 11,29 ευρώ/ανά μήνα=) 541,92 ευρώ, με υπόλοιπο απαίτησης το ποσό των (29.412,49 ευρώ-541,92 ευρώ=) 28.870,57 ευρώ, 5) στην πέμπτη των καθ'ων η αίτηση-πέμπτη των εφειβλήτων-πιστώτρια-Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την

επωνυμία "CITIBANK INTERNATIONAL PLC", της οποίας η απαίτηση ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 29.332,11 ευρώ, το ποσό των (100 ευρώ ανά μήνα X 29.332,11 ευρώ [επιμέρους οφειλή]/260.429,41 ευρώ [σύνολο οφειλής] =) 11,26 ευρώ μηνιαίως και συνολικά, επί μία τετραετία (48 μηνιαίες δόσεις), το ποσό των (48 μήνες X 11,26 ευρώ/ανά μήνα=) 540,48 ευρώ, με υπόλοιπο απαίτησης το ποσό των (29.322,11 ευρώ-540,48 ευρώ=) 28.791,63 ευρώ, και 6) στην έκτη των καθ'ων η αίτηση=έκτη των εφεσιβλήτων-πιστώτρια-Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία "ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.", της οποίας η απαίτηση ανέρχεται στο συνολικό ποσό των 114.033,83 ευρώ, το ποσό των (100 ευρώ ανά μήνα X 114.033,83 ευρώ [επιμέρους οφειλή]/260.429,41 ευρώ [σύνολο οφειλής] =) 43,79 ευρώ μηνιαίως και συνολικά, επί μία τετραετία (48 μηνιαίες δόσεις), το ποσό των (48 μήνες X 43,79 ευρώ/ανά μήνα=) 2.101,92 ευρώ, με υπόλοιπο απαίτησης το ποσό των (114.033,83 ευρώ-2.101,92 ευρώ=) 111.931,91 ευρώ. Σημειώνεται ότι, από το ως άνω ποσό των 2.101,92 ευρώ, το ποσό των 1.399,20 ευρώ (100 ευρώ ανά μήνα X 75.918,72 ευρώ [σύνολο απαίτησης, εξοπλισμένης με εμπράγματα ασφαλεία] / 260.429,41 ευρώ σύνολο οφειλής = 29,15 ευρώ X 48 μήνες) αναλογεί στο προαναφερθέν στεγαστικό δάνειο, για το οποίο η σχετική απαίτηση της ανωτέρω Τράπεζας είναι εξοπλισμένη με εμπράγματα ασφαλεία. Επομένως, σύμφωνα με τα ανωτέρω αναφερόμενα, ο αιτών-εφεσίβλητος θα καταβάλει στις παραπάνω πιστώτριές του και για χρονικό διάστημα τεσσάρων (4) ετών το συνολικό ποσό των (38,88 ευρώ+92,16 ευρώ+1.484,16 ευρώ+541,92 ευρώ+540,48 ευρώ+2.101,92 ευρώ=) 4.800 ευρώ, καλύπτοντας, έτσι, κατά ένα μέρος, τη συνολική οφειλή του, ποσού 260.429,41 ευρώ, από την οποία θα απομένει υπόλοιπο ποσού (260.429,41 ευρώ - 4.800 ευρώ=) 255.629,41 ευρώ. Οι δόσεις αυτές είναι άτοκες, καταβλητέες εντός του πρώτου τριημέρου εκάστου μηνός, ως χρονικό σημείο έναρξης δε της πρώτης (δόσης) ορίζεται ο επόμενος μήνας της δημοσίευσης της απόφασης, ως, ήδη, αναφέρθηκε. Συνεπώς, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο δέχθηκε τα ίδια με την εκκαλουμένη απόφασή του, ορθά εκτίμησε τις προσκομιζόμενες αποδείξεις ως προς το ανωτέρω ζήτημα και δεν έσφαλε. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος ο σχετικός λόγος της κρινόμενης έφεσης, με τον οποίο η εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένα το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο καθόρισε το συνολικό ποσό της μηνιαίας δόσης, που θα καταβάλει ο αιτών στις πιστώτριές του σε εκείνο των 100 ευρώ. Σημειωτέον ότι, μετά από τη ρύθμιση των χρεών του οφειλέτη με δικαστική απόφαση, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 8 του νόμου, ενδέχεται να

ακολουθήσει μεταβολή των εισοδημάτων του. Το γεγονός αυτό είναι κρίσιμο και οπωσδήποτε ασκεί επίδραση στην προηγηθείσα από το Δικαστήριο ρύθμιση. Ο νομοθέτης, με τον ν. 3869/2010, λαμβάνει υπ' όψιν όλα τα παραπάνω κρίσιμα γεγονότα ή τις μεταβολές παρέχοντας τη δυνατότητα είτε στον οφειλέτη είτε στον πιστωτή (αναλόγως προς το συμφέρον ποίου εξ αυτών ενεργεί κάθε γεγονός ή μεταβολή) να προσφύγει στο Δικαστήριο και να ζητήσει τροποποίηση της γενόμενης ρύθμισης των οφειλών, δηλαδή είτε αύξηση είτε μείωση των δόσεων. Η δυνατότητα αυτή στηρίζεται στην παράγραφο 4 του άρθρου 8 του νόμου (βλ. ανάλογη ρύθμιση στο άρθρο 758 του ΚΠολΔ - βλ. σχετ. Αθ. Κρητικός, ό.π., σελ. 196). Περαιτέρω, στην προκείμενη περίπτωση, η ρύθμιση του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, όπως ανωτέρω αναλύθηκε, θα συνδυαστεί με τη ρύθμιση του άρθρου 9 παρ. 2 του ίδιου ως άνω νόμου, αφού, κατά τα προαναφερθέντα, με τις επί μία τετραετία καταβολές των ως άνω ρυθμίσεων, δεν επέρχεται πλήρης εξόφληση των απαιτήσεων των πιστωτριών του αιτούντος-εφεσιβλήτου, απομένοντος οφειλόμενου υπολοίπου, ύψους 255.629,41 ευρώ. Άλλωστε, εφόσον ο αιτών-εφεσιβλήτος ζητεί, με την κρινόμενη αίτησή του, να εξαιρεθεί η κύρια κατοικία του από την εκποίηση, η εξαίρεση αυτή είναι υποχρεωτική για το Δικαστήριο. Τούτο διότι, μόνο με τον τρόπο αυτό, δύναται να επέλθει μία ευνοϊκή μεταχείριση του οφειλέτη, την οποία επιθυμεί ο νόμος (βλ. σχετ. Αθ. Κρητικός, ό.π., αρ. 16, σελ. 148). Επομένως, το Δικαστήριο θα προβεί σε ρύθμιση επιβάλλοντας στον αιτούντα-εφεσιβλήτο πρόσθετο χρέος για την εξόφληση των παραπάνω οφειλών του. Ως ανώτατος δείκτης, σύμφωνα με το άρθρο 9 του σχετικού νόμου, όπως ίσχυε πριν από την αντικατάσταση του β' εδαφίου της παραγράφου 2 αυτού με το άρθρο 17 παρ. 1 του ν. 4161/2013 (ΦΕΚ Α 143/14.6.2013), ο οφειλέτης, που ζητά να εκφύγει της εκποίησης της κατοικίας του, θα επιβαρύνεται με μία πρόσθετη υποχρέωση «εξαγοράς» μέχρι του συνολικού ποσού, που ανέρχεται στο 85% της εμπορικής αξίας του ακινήτου, όπως αυτή αποτιμάται από το Δικαστήριο, με χρονικό ορίζοντα 20 έτη το πλείστον, ώστε να προσαρμόζεται στα μέτρα του εφικτού για το κάθε υπαγόμενο φυσικό πρόσωπο, ανάλογα με το επίπεδο διαβίωσης αυτού και της οικογένειάς του μέσα στο πλαίσιο των οικονομικών συγκυριών, που διαφαίνονται εφεξής. Συνεπώς, εν προκειμένω, θα πρέπει το Δικαστήριο να ορίσει μηνιαίες καταβολές για τη διάσωση της κύριας κατοικίας του αιτούντος-εφεσιβλήτου, για την οποία ο τελευταίος θα πρέπει να καταβάλλει το 85% της εμπορικής της αξίας, δηλαδή, το ποσό των 62.900 ευρώ (74.000 η εμπορική αξία της κατοικίας του αιτούντος-εφεσιβλήτου X 80%), αφού τα

υπόλοιπα των χρεών του, μετά από τις καταβολές της ρύθμισης του άρθρου 8 παρ. 2 του Ν. 3869/2010, είναι βέβαιο ότι θα υπερβαίνουν το ποσό του 85% της εμπορικής αξίας της κατοικίας του, απαλλασσόμενου αυτού από το υπόλοιπο των χρεών του με την τήρηση της ρύθμισης. Η αποπληρωμή του ποσού αυτού πρέπει να αρχίσει μετά από την παρέλευση τεσσάρων (4) ετών από τη δημοσίευση, ως περιόδου χάριτος κατ' άρθρο 9 παρ. 2 εδάφιο γ' του Ν. 3869/2010 (ώστε να μη συμπέσει η τελευταία αυτή ρύθμιση του άρθρου 9 με αυτή του άρθρου 8 §2 του νόμου για τετραετείς καταβολές και να επιβαρυνθεί υπέρμετρα ο αιτών-εφεσίβλητος, με κίνδυνο να φανεί ασυνεπής στις υποχρεώσεις του και να εκπέσει των ρυθμίσεων), και θα πραγματοποιηθεί, σύμφωνα με το νόμο, εντόκως, χωρίς ανατοκισμό, με επιτόκιο, που δεν υπερβαίνει αυτό της ενήμερης οφειλής ή με το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου με κυμαινόμενο επιτόκιο για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδος, κατά τον τελευταίο μήνα για τον οποίο υφίσταται μέτρηση κατά το χρόνο της αποπληρωμής, αναπροσαρμοζόμενο με επιτόκιο αναφοράς αυτό των Πράξεων Κύριας Αναχρηματοδότησης της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας, ή σε περίπτωση καθορισμού σταθερού επιτοκίου, το μέσο επιτόκιο στεγαστικού δανείου για ανάλογη της ρύθμισης περίοδο, όπως ομοίως προκύπτει από το στατιστικό δελτίο της Τράπεζας της Ελλάδας και χωρίς ανατοκισμό. Ο χρόνος δε της τοκοχρεωλυτικής εξόφλησης του ποσού αυτού πρέπει να οριστεί σε είκοσι (20) έτη, λαμβανομένης υπόψη της διάρκειας των ως άνω δανείων, που ο αιτών-εφεσίβλητος έχει λάβει, του συνόλου των χρεών του αιτούντος-εφεσίβλητου, των οικονομικών του δυνάμεων αλλά και της ηλικίας του. Επομένως, από το προαναφερόμενο ποσό των 62.900 ευρώ θα ικανοποιηθεί, κατ' αρχάς, προνομιακά η έκτη των καθ'ων η αίτηση και, ήδη, έκτη των εφεσίβλητων πιστώτρια Ανώνυμη Τραπεζική Εταιρεία με την επωνυμία "ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.", ως προς το ως άνω υπόλοιπο της απαίτησής της, εκ ποσού (75.919 ευρώ [σύνολο απαίτησης, εξοπλισμένης με εμπράγματα ασφάλεια] - 1.399,33 ευρώ [καταβλητέο ποσό, που αναλογεί στο στεγαστικό δάνειο]=) 74.519,67 ευρώ, καθόσον, όπως προεκτέθηκε και ανωτέρω, η απαίτηση της ανωτέρω Τράπεζας είναι εξοπλισμένη με εμπράγματα ασφάλεια (προσημείωση υποθήκης). Εφόσον δε δεν απομένει υπόλοιπο, ο αιτών-εφεσίβλητος απαλλάσσεται ως προς το υπόλοιπο των χρεών του, συμπεριλαμβανομένου και του υπολοίπου του χρέους του προς την έκτη των καθ'ων η αίτηση-εφεσίβλητων, για το οποίο υφίσταται εμπράγματα ασφάλεια, καθώς δεν είναι δυνατή η ικανοποίησή του μετά από την εξάντληση του παραπάνω

πασού, που θα καταβληθεί προνομιακώς. Ως προς τη μηνιαία δόση, που θα καταβάλει ο αιτών-εφεσίβλητος στα πλαίσια της προαναφερθείσας ρύθμισης προς την έκτη των καθ'ων η αίτηση-εφεσιβλήτων, αυτή θα ανέρχεται στο ποσό των (62.900 ευρώ / 240 μήνες της 20ετίας=) 262,08 ευρώ, για την προνομιακή ικανοποίηση της απαίτησής της από το προαναφερθέν στεγαστικό δάνειο. Οι ως άνω δε μηνιαίες καταβολές θα γίνονται εντός του πρώτου τριμήνου εκάστου μηνός και επί είκοσι (20) χρόνια, τα οποία θα αρχίσουν μετά από τη λήξη της περιόδου χάριτος, δηλαδή, μετά την παρέλευση τεσσάρων (4) ετών από τη δημοσίευση κατά τα προαναφερθέντα. Αντιθέτως, η υπό στοιχεία αποθήκη του υπογείου ορόφου, επιφάνειας τ.μ., κείμενη στο , η υπό στοιχεία / κλειστή θέση στάθμευσης αυτοκινήτου του ισόγειου ορόφου, επιφάνειας τ.μ., κείμενη στο Πέραμα (οδός Κάλβου αριθμ. 3) καθώς και το ποσοστό 20% εξ αδιαίρετου μίας ισόγειας οικίας, επιφάνειας τ.μ., έτους κατασκευής 1981, κείμενης στην , εμπορικής αξίας ευρώ, δεν κρίνεται ότι είναι πρόσφορο να εκποιηθούν, καθόσον δεν μπορούν να αποφέρουν κάποιο αξιόλογο τίμημα για την, εν μέρει, ικανοποίηση των παραπάνω πιστωτριών ενόψει και των εξόδων, που απαιτούνται για τη διαδικασία εκποίησης (αμοιβή εκκαθαριστή, δημοσιεύσεις, κλπ.), αλλά ούτε, επιπλέον, πρόκειται να προκαλέσουν το αγοραστικό ενδιαφέρον ενόψει και του ως άνω ποσοστού συγκυριότητας του αιτούντος-εφεσιβλήτου αλλά και της παλαιότητάς τους, σε συνδυασμό και με τη δυσμενή οικονομική συγκυρία, που έχει οδηγήσει σε πάγωμα της αγοραστικής κίνησης και σε πτώση των τιμών. Συνεπώς, το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο, το οποίο δέχθηκε τα ίδια με την εκκαλουμένη απόφασή του, ορθά εκτίμησε τις προσκομιζόμενες αποδείξεις και δεν έσφαλε. Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ως ουσιαστικά αβάσιμος και ο σχετικός λόγος της κρινόμενης έφεσης, με τον οποίο η εκκαλούσα ισχυρίζεται ότι εσφαλμένα το Πρωτοβάθμιο Δικαστήριο καθόρισε το συνολικό ποσό της μηνιαίας δόσης, που θα καταβάλει ο αιτών στις πιστώτριές του, σε εκείνο των 100 ευρώ και εντεύθεν στις ως άνω αναφερόμενες επιμέρους μηνιαίες δόσεις.

Κατόπιν αυτών, και αφού δεν υπάρχει άλλος λόγος έφεσης προς έρευνα, η κρινόμενη υπό έφεση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη στην ουσία της. Τέλος, δικαστική δαπάνη δεν επιδικάζεται, λόγω της διάταξης του άρθρου 8 παρ. 6 του ν. 3869/2010, η οποία τυγχάνει εφαρμογής και στη δευτεροβάθμια δίκη.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ ερήμην των δεύτερης και πέμπτης των εφεσιβλήτων, ήτοι των ανώνυμων τραπεζικών εταιρειών με τις επωνυμίες "ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε." και "CITIBANK INTERNATIONAL PLC" και αντιμωλία των λοιπών διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την από 24.10.2013 (και με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 7658/25.10.2013) έφεση κατά το τυπικό της μέρος.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ αυτήν κατά το ουσιαστικό της μέρος.

ΔΙΑΤΑΣΣΕΙ να εισαχθούν στο δημόσιο ταμείο τα παράβολα, που κατατέθηκαν από την εκκαλούσα, ποσού διακοσίων (200) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε και δημοσιεύτηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στον Πειραιά, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους στις 31 Οκτωβρίου του έτους 2014.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

